

Nepodpisani se dopisati ne iskajte.
Prispalana se plana tiskaju po 5
čvor stvari redakcije. Oglas od 8 re-
dakcije stoji 60 inč, za svaki redakciju
više 6 inč, ili u sljedeću upozorenja
ne pogoditi sa upravom. Novci se
biti postarani i upotpunjeno (as-
sogno putstvo) na administraciju
"Naša Sloga". Imo, prozimo i na-
bljivo poštu valje točno iznudit.

Komu list nudište na vremenu,
zaka to javi odgovarajuću u otvo-
renu plamu, za kojo se no plave
poštarnice, ako se izvana naplaće,
"Rokhannija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a neologa sve pokvaru". Nar. Pos.

O poslednjem zasjedanju istarskoga sabora.

III.

Druge, vežnije, pitanje, koje se je razpravljalo u poslednjem saboru, jest ono o javnih gradnjah, napose o za-
majljkih putovih i cestama. Važnost
toga predmeta neće nam se na dnešnjo
dokazivati, jer jo to i poslednjomu
našemu saboru poznato. Mjorilom na-
preduje i blagostanje budi kojeg na-
roda, još u jutru obilja, modus koja
spadaju u prvi red dobro-vesti i pu-
tovi. Gdje noim ovih svih izmolju
gradnjih i solnih, tu nemože biti go-
vora o blagostanju i napredku na
kojeg narodu. Uređeno cesto i putovi
jisu one niti, koje spajaju pojedine
gradove među sobom a ovo opet su
socijskim pučanstvom. Gdje nemože
soljak radi ložih ili nikakvih jestih
investi, što mu zemlja rodila, i gdje
nije izvanjskoj svjetu, prijeput-
nogovao ili obrtnik, tuj mora nekadovati
i onaj, koji prodaje i onaj, koji ku-
puje.

Prošla vinaka ljetina može se za
istvu nazvati srednjom, al koja odatle
koristi narodu, kada nemože da unosi
niti onoga, što je težkom mukom i
velikim troškom pridjeljan.

Nam dolaze često tuželjke sa
raznih stranica istre, kako nemože si-
rote soljak raspadati ono vino, što na-
ga imuno na razprodaju. Kao glavni
uzrok navoduju so lošo komunikaciju,
radi kojih nemogu izvanjski trgovci
u mnoga mesta odlučuju i nepristupni
mjesto.

U tom obziru zaostaje za svini
kotari u pokrajini, politički kotari ko-
parški u obdo, a napose sudbeni ko-
tar buzotski,

PODLISTAK.

Štor Nino

ertica iz podiškoga života.

U selu Droniku zvonišo nekomu po-
smrtnom. I opot potoliko dovrješa duša
pred božim sudom, da pronađe račun Višnjom
o svojih djolih. Dalje se širili glosovi
zvone po mirovni okolini, a ja sam se sman-
jen blizko k malenom crkvici sv. Ane...
Zvone uprav zamuklo kad dodjoh na
prag crkvice, iz kojo je uprav izlazio
star zvonar Tone.

— Komu ste to odzvornili — Tono?
— Upitam ga ja.

— Komu? odvrti Tono — Štor
Nino! Njemu, da njemu; stegnuo peto —
uh — i noko ja.

— Ej prijatelju, valja poštivati mrtvo
— rekoh mu ja —

— Poštivti, oh, oh, da vi znato njo-
govu prošlost, eh, eh!

Ja sam od urjok rado slušao pa-
metnoga starca Tona, koji je poznavao
sve lude u selu i svakomu zavriuo u dušu,
pak rekoh zvonaru:

— Tone, no bili na časnom k Marii:
pa često mi tumačio štograd izpričat o Štoru
Nino.

— Idem mi, ajdmo — odvratи veseli
starija.

I podjemos.

Tone zapali u Marijinu kremici svoju
kratku luliču, a pošto jo nekoliko puta

zastupnik ovog kotara, gosp.
Spinčić predporuča i predlože u svakom
zasjedanju istarskoga sabora —

odpotrebača čest zastupnika —

gradnju novih, neobhodna potrebbiti
cestih i putovih, ili popravak juč
postojećih, al zapuštenih i nepristupnih.

Njoga vidimo i u poslednjem zas-
jedanju, gdje se zauzimao za gradnju
cesto Lazarot-Trst, gdje podupire svoga

druge g. dr Laginju u pitanju grad-
nje cesto Klanja-Pala, gdje pita radnju
od zemaljskoga odbora radi cesto

Draguš-Buzot, gdje proporuča cesto
Novuvar — sv. Petar, cesto između
Kraljevacah i Bujah, za onu između Ma-
rezigah i Truskah, za cesto, koja bi
spajala Hum sa bližnjimi mjestima, za
cestu na buzotskom Krenu, koja bi
bi vezala s jedno strano Kren sa Ko-
rom, a drugo sa Tratom, za cesto

između Draguša i Čarovlja itd. itd.

Sve su to cesto, koja su onomu pa-
dnutim potrebbiti kao i svakodanji krub.

Od strane suborskog vodjina, do-
tidno zemaljskoga odbora, odgovaralo
se na predloge naših zastupnika u
pitanju cestal, sa obezgaji, da će se
česta graditi ili popraviti; ili sa iz-

prilikom, da jo zemaljski prorodan pre-
malon, to da so sve graditi nemože;

ili napokom, da nekoje od proporu-
čenih gradnjah nisu potrebbiti (kao
ono na Kraju) itd. Neši zastupnici
učinio sve moguće, da bude u tom
često zemaljski pitanju se svojim

prelasci prodri, al leto što kod svega
što se sa hrvatskoj strane govori i
prodri, ostalo i na ova temeljito i
opravljano predloženo vodjina zemaljskoga

sabora nema i gubu.

Gdje cesto Draguš-Buzot pitao
je zastupnik Spinčić zemaljski odbor
za razlog, radi kojeg neobično je predana
političko-ekonomijska uprava srednjom

gušnju istarskoga, razvezano mu so jožkli
pink zade:

— Štor Nina poznalo kod nas svake
dileta. Urjok hodočaščen u crnu ožljelo
u tulemu (olindrom) na glavi podupi-
rujuće se o batlu. Bio vam je samohran. No
vam je u njega ni žene ni rodbine. Prava
vam je bila to skrtele. Stavljeno jo kod

mornara Lovra u maloj sobi odrčka jo
učinio da u naše solo, a tomu će biti kakav
debet godina.

Nekog jutra opazili kraj crkvice
več staru đovjoku gdjeno sjedao na tlu
popravlja kloburac. Tri il devet dana
držao se solom vičeo: "lombolaro" to video
valjda, da je to mjesto za njegovu zube,
nastani, so kod nas. Nitko ga ne za-
piće; ni što je — ni odkalo je? Jedino
mornar Lovro kazao nam, da se zove Nina.
No bio ni godinu dana u solu, kad na jed-
nom otvor ſkolu. Znao je nešto štati i
pisan, dakako talijanski, i stadio u tom je-
ziku podučavati djece.

Kmetot mu plačali za trud nešto u
novcu nešto živežom. G. župnik enga-
vrao lude, da ďalju dječju u plovaniju, to da
je on materinskom jeziku podučavati,

da će dječac bolje napredovati, ali Štor
Nino nadbjezo kmetovom i mornarom kojega
o talijanštinu, bez koja da ni kud ni kamo, i
tako soljani slali radje dječecu njemu u ſkolu
nego li k župniku. Našlo se izmed solja-
čki i svrastajnih mužova, koji su ostali

uz al župnika, zaslijepljeni nadvladajući. Nina
pomagali tajno narodni dušmašni, talijanski
gospoda, ka kojeg je često u susjedne gradide
zalazio. Tako vam postano "lombolaro"

čestorivom odboru, i na temelju ko-
jega zakona zahtjeva zemaljski odbor
od čestorivog odbora u Buzotu pre-
vode hrvatski izvještaj i spisak?

Vidju talijanske vodine i pod-
predsjednik zemaljskoga odbora gosp.
Dr. Amorosa odgovori na gorje upito
smjesta, izjaviv kratko i jednostavno
u imu zemaljskoga odbora, da se mu
ređeno uplo neodgovara.

Gosp., podpredsjednik, ulicor
valjda od vodine, buduće su jo svojim ost-
govorom proučilo, povrati se klasu
mu uplo g. Spinčiću to izjaviti, da je
takvih ekonomijskih uprava cesto
Draguš-Buzot čestorivom odboru ved-
prodana, a gldeo spisak roča, da ne-
vrijedno od zemaljskoga odbora vodeni
radi toga, što su u hrvatskom jeziku
sastavljeni.

Odgovorom na prvi upit nobijaju
interpelant zadovoljan, a red bi, da
on novjorođe posvoje rdečim gosp. Dr.
Amorosa, prema ovaj to i kasnije jed-
nom utvrdio. Oditovanje, da zemaljski
očekuje hrvatskih spisača neće reći;
nije između nikoga, koji pozun ne-
pristran i praviju — ljubeču (?) vod-
čenju srednjem saboru.

Što je tu slavna vodina prigodom
rasprava o puškom ūklosti svakim
hrvatski prodlogom smjesta zavacila, dugo
bi bao tim izričiti, što je ona, va-
đena strašku i viđena u svomu i svuda
nazivavati hrvatsko agitacio i pansi-
stacijsku propagandu, mogla možda
gefogod opaziti eponu kalcova stru-
čarstva, ali da se jo pokazala upravu
hrvatskog prodlogom u pitanju gospo-
dina cestal tako protivnom, nedaleko sa
niđim opravdati.

Predmot ovaj često gospodin-
stveno naravi naime u očiju nepri-
stranih sudiča nilenčev poslu se pu-
tiblicom, te bi se po našem, to imao

učiteljom, a neuki seštan podoli ga zvati
"štor Nina" ... Kad se malo kod nas
podkožio, odjedao se u crmlju, kupio si tulu
i eto ti obloga gospodin Osma ūkola, u
kojoj se dječja učila najveća graditi i vr-
ziti Hrvate i hrvatski jezik — pisan Štor
Nino dobrim ūklenom listova za odaljeno
mužova, braču, i ljubavnicu Štor Nina
dobivao za taj posao kipili derovač i biolli
srboviša. Posto je negdani "lombolaro"
dobeljano pomogao i ukoreno pove, i
javno govoriti proti svomu što je
hrvatsko, ručoči svedenike, osobito gospo-
din ūkupnika i svakoga, koji mu bijaše
na putu. Među zaslijepljanim hrvatovima
njođe on i brinutoljih, a to tim višu, buduće je
posudjivano hrvatove, što no ih je
zatašluo ili od gospoda dobivao. Svi
što Drenčani kinali glavom, a g. župnik
uzvrdi, da nije onako bez namjera po-
štor Nina u naše solo, vod da je valjda
poslan od gospoda, da otraje nedužno
ljudi, da užga u noviljih dušaču nežnja
proti materinskoj hrvatini. Zahvaljuju
se Štoru Nino na toj poslu.

Ali da, on ne pošlja mene ni žene, voć se
dupađo povadi a menom u zbranju ženi,

da myči kružni polazi. Bolito me radi tuga
silne srdečne. Izgubiliš kćerku i zeta.

Nadodje vam i vreme izborali. Nekog
danna — kako sam kašnje sazna — odo moj
Frano k Štoru Nino i zaprosi ga, da mu
posudi statinu ūkolinu, jer da voć daljo
no može. Štor Nino ga lipa dočeka i po-
godi, zatim ga počeo motati amo i tamo
govor o svojem bogastvu i ugledu, o
izborili itd. dok napokon noreće: E
moj dragi, ja ti vam posudim na ūkolinu
ni, ali mi morao i v izkazati ljubav.
Ma hoće — rdečo veselo moj zet — samo
zavjeđajta. Dobro izmica Štor Nino.
Dobit čete novce ali vi morato negovarati
ljude, da biraju ūkolicu, koga neće ūkupnik
ni drugi popovi, koji bi vam htjeli pro-
dati Hrvatom. Frano pristađa na vao a
Štor Nino naprće obveznicu zamoliv Frano,
da se podrži; njegov križ zaslijepodloži
dvaja svjedoka, Nincu prijatelju,

Frano puti hrvatovo, da izabore go-
spodina iz grada. Pilo se i jolo na svo-
j strane u imo talijanskog kandidata. No
ovo te ništa ne može. Naši pametniji
muževi, na čelu njim naš župnik i ostali
svećenici nadvladajuće kod izbora Štor Nino
česta pokusuju, on se povukao, ko puž u
svetu kudriju; opala mu malo krila.
Noprodio tomu dugo, eto ti Štor Nino
k mom Frano, nok mu plati dvoje statinu
što mu duguje. Frano se kloči i zaklinja,

Idazi svakog četvrtka na celom
srku.

Dopisi se novrađuju ako se i
notisniku.

Nobilijgovani listovi se naprimira.
Prispalana je postoljnom stoji 5
for., za soljku 2 for. za godinu.
Baznjarmi for. 2/1, i za pol godi-
dina. Izvan evrovinu više postoljno.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi
se u Vla Toronto br. 12

u našoj občini od 20. t. m. novi život. I u to dno pomoži nam Bog!

Sablu piskaru iz Liburnije. U zadnjem broju porečkog listiću je bio opet napisao, koji je bila obično babilo djetatelo nosilim doskočicama ili emradnimi lažmi držeci se ono poznato: vatraci i ludi svjet do ipak nećeš vjerovati. Mesopustna buka probudila ga opet, pak stao iznova trići lan, da mu prodje dan. On se jo ovajdočio, da se naš sojuz nuda više na led; da novorijeha tako lakko svakom dotopukl i priprezi, za to valja corniti mu njegove priprave, njegova eto-blida i sve, što ga podiže i osvjećuje.

Kako jo poznato, privreda jo hrvatska čitaonica u Kastvu sjajnu zabavu u proslavlju svog dvadesetogodišnjeg obitanka i otvorova „Narodnog Domu“. Zabava sama izpolna je toli krasno, da njoj nobijas privigora sa njezino strane.

Ostali dorlo je iz bliza i datoka: sojukah, redačima, učiteljima, svedenikima i llop broj i kr. članovima. Pozvani odravili se mnogobrojno pozivu. Odbor dianice nije pozvao „bablino“ piskara boješ se, da oključi svojom prilastnicom ono dječato i noškovanje prostorije. Odtuda novnjegov jač odatlo ike njegova zloba i srđe proti Kastavcima: „Obob, napose pak proti tamniškoj čitanici.“

Nas zelenkovit oborlo je, u prvom redu na našeg narodnog zastupnika, g. Dra. Langinju, koji je bio zabiljek prijevođu i predstavljenjem braču, kada je kog je se jo izvenci komad: „Bilo je ogrozno“ predstavljaju. U dianicom načrnom svetuštu je i cijelo oni mudrovi, kaj-porem ili rjeđuši koga, doprinio, na pravljenu narodu, jedino kod nas u Tratu. Jeste onaj ludjak i hodač, koji povijeti avioleto načem blidunom navedu. Čestautnik Englaša napisao je vesceljegu iz kastavskog života u dobe vrtca Marlo Torezije, te i u tih preduvremenih se jutri putu u Kastvu u nježu zapela u orno oko babinog piskara do Jefosa. On dočinku misli, da se jo ovog mesecu prvi put predstavljava, nu mi mu nemoguće pomodri njezino nazivati za ono, što se oko njega zbliva.

Nazabava u Kastvu — pšlo — da je došlo mnogočesto babinog oblinjanja u modju tim da se naložilo i e. kr. članovima. Nemu je draga, da je spominju i carstvo plaćenike, koji bliznju na zabavi, jer tako možemo i tih ubrežiti modju pamjatnice, pošta kako da je to bio sastanak panevljivat iz celog Liburnija. Na tom danu bili su na zatata malo zahvaliti g. vitez Jozinu,

Milo nam je pričati tomu piskaru, da nopožnu nježnog joščeta, ali to jo joščno nježno je draga, da je spominju i carstvo plaćenike, koji bliznju na zabavi, jer tako možemo i tih ubrežiti modju pamjatnice, pošta kako da je to bio sastanak panevljivat iz celog Liburnija. Na tom danu bili su na zatata malo zahvaliti g. vitez Jozinu,

Ali nemo je pričati tomu piskaru, da nježnog joščeta, ali to jo joščno nježno je draga, da je spominju i carstvo plaćenike, koji bliznju na zabavi, jer tako možemo i tih ubrežiti modju pamjatnice, pošta kako da je to bio sastanak panevljivat iz celog Liburnija. Na tom danu bili su na zatata malo zahvaliti g. vitez Jozinu,

Doder tješi se novina stvorjenje, nedužno možimče porečke „buke“ pale si zapamtiti, da se oni „revorondi“, koji su ti toliko na zabiljeku, da se jo Kastvju predstavljava koju talijansku vesološtu, pa bilo i u slatkom rovinjskom ili vodnjanskom dijalektu. Al do tega neće doći na vježbu, makar došli u Liburniju svi porečko-pazinski jaslar.

Nu dan zabava vijo so iz Kastvu odaljio nitko, koji je članom čitaonicu ili koji poštio i plomenito čuti. Ako jo možda koga pozvao na crnu kavu babin čuvnjak, pak mu se taj pozivu odazvao, to nema nimalo nesmota znajuć, da imade u svakoj pāčenici tujula i da neima naroda bez izroda.

Ako smo u idem ostali dužni babinu

dopisniku iz Liburnije, neka nas izvoli na

to upozoriti, jer smo njemu i svak u drugom uvjek na uslugu.

Zabava hrvatske čitaonice u Kastvu,

pišu nam dne 18. t. m. o poslednjoj za-

javni kako slijedi: Proksinočna zabava u

„Narodnem Domu“ nije ni mala zaostala za

običnim zabavama čitaonice. Kažemo, za

običnim jer sa onom od 30. januara točko

so so moći ikoja prispedobiti.

Premda jo bila ljuta kima, došlo je novište govoravši i iz vani, pašo neki redi-ijubi također iz Rieko i Voleškoga.

Igra „Boz brkovač“ odigrana je dobro, ali spadu modju ono, šaloj kojoj mislimo, da nisu za naš običinstvo. Zato budi upravi proporučeno, da nam drugi put, ako Bog da donese zdravju dubovnu hrano i hlepšega joščeta.

Što ovu zabavu čini zanimivom jest to, da so jo za prvi put plesali „salonsko kolo“.

Ples je izveden vrlo točno i omiljeno osobito onim, koji još nikad nyoždijo plesni kola.

Ljepo bi bilo, da se taj narodni ples uvršti u puku.

Zabava je trajala do u zornu.

Uzimo se, da će uza sve vanredno priprijeći i troškovo od obliževanja ostati stogod novion i za bud kaju dobru stvar.

Umro je u Ferlanji Matulji poštenjak proti Josip Milij Lulićan od, kakovo 74 godine. Do prod. malo vremena zdravice, da oključi svojom prilastnicom ono dječato i noškovanje prostorije. Odtuda novnjegov jač odatlo ike njegova zloba i srđe proti Kastavcima: „Obob, napose pak proti tamniškoj čitanici.“

Bilo je vrlo dobar gospodar, imajši, skrban i zauzot za kudu. Narod ga ovudu dobro pozna, jer je mnoga radio kako sudbeni piroonit. Pokoju mu drah!

Porečki list i našo svetočinstvo. Do-

pinkle u Liburniju porečkog lističu, prijevođu i predstavljenjem braču, kada je prouđio: „Status personalis“ svetočinstvo trdičansko-koparsko blakuplje za god. 1886. pak mu se odmah željeli prouđeno prouđeno da je prouđeno, da je taj „Status“ blakupljan u članku, g. V. Doloncu, u istoj tituli, gdje se tako „Naba Sloga“ i „Bilbont“. Blakupljan učinkovit kajveo, da ga spomeni novion i dobiti, da ne pojavi se u pomenom nakuon i dobrim načinom. Tačnije je Bilbont, koji daje učinkovit novion u blakuplju, to ga spomeni novo i dospite.

Služni Dragutin, u kojim se župi vadija talijansko stranu Izvan Duzata, dobiti će, za „babku i bligule“, kada se bude blakupljan. Tačno pozato je, da mu u Titru i Porodu neku stotinu makuplji za ponu Dragutin, kojim je tuđa polja i vinogradne potkuča, a taj novion, da sečka predstojnik listice. Dublje će ga sami oni, koji proti Hrvatima, neplitaju, da li ga traži u blakuplju.

Prod. Ordinariju proporučimo dakle, da se u buduću popitu kod porečkog lističa, da bi finas izlaski „Status“ za trdičansko-koparsku blakuplju. Ništo bo vredno izazivati kajveo, an istarkom gospodom radi takočno malostenku.

Kad bi se htjelo služiti naš glas, mi bi savjetovali, da se članki „Status“ u buduće izlaski „Trovona“ u Miljanu. Tim će vajde biti zadovoljan porečki listič i ujegov plesnik iz Liburnije.

Ali nemo je jo već kod znamog Imona tekravo preprobavu gospodsku zolidanu godinu, dopunjaka dječiu „babu“, čim je dobio na sam predmet, t. j. na vredno mještaj, dođeno na domovinu svetočinstvo trdičansko-koparsko blakuplje, izkako mu je gospodnjek trupli svr droboj u svim orlovi. Po njegovu radu imao iznosiš 802 avodenika u blakuplji, njih 100 je Kranjske. Pa kate da pri tom novionu od dobiti jedno avdon u istom novionu od porečkog lističa. Tako je isti novion dobiti i u istom novionu od porečkog lističa. Tako je isti novion u istom novionu od porečkog lističa.

Eto, ovim smo boz slakve mukobobilu hrvatskog piskara porečko „babu“ dokazavat mu, da su u ūazi kratko nogu.

Tko će biti budućim nadoljnim i

ček će stupiti u novo zastupstvo, to je naš posao. Sarenjač i talijanski imandu svoju Corovce, i Klinice neko je ih drža, a mi smo se držati nožni počinjnjakih bilo to babi pravo illu.

Izgorjelo kazalište u Ljubljani. U dočvrat javila nam je Žlea, da jo ljubljansko zemaljsko kazalište poutalo žrtvom požara. Od cijele sgrade zemaljskoga kazališta ljubljanskoga neostaće na glavnim zidovima, a drugo Izgorje sve. Isto vedorjevala se njomajški jezikom „Fatihon“, koja se atrušla u poduprinen redu, to se jo

čećinato posvojeno zadržalo kući. Oko i sat poslije pomoći opazilo vatru najprije dva gradska stražara, od kojih određuju jedan na magistrat, da nosoručju, a drugi podju da probudi parafetljem u kazalištu. Vatrogasci su bili doškora na mjestu, nosreću i radili su iz svih silah, da barem susjedno kuće očuvaju od nešteće. Da se spasiti kazalište, nije bilo moguće ni iz daleku pomisliti. Uz to se dogodilo i pomerjena među vatrogascima: od silne azuđeni smrli su se naše venci, pa parna štrećaljka nije mogla raditi, dok u nju nije nališio vruće vodo. U to sunu plamen kroz prizore i krov nebuj obliku, to se dogodio ko neagnjont stup. Vatra se je porodila na pozornicu, odakud se jo razširila po pozornici, pod oblike, to se

digao ko neagnjont stup. Vatra se je porodila na pozornicu, odakud se jo razširila po pozornici, podpmagana plamenom propuhom. Obiteli pažljivo, koja je stanovala u najgornjem podu, hajola je po-

nova, „ščav“ prijatelj i kumpar; sad ga skakati kroz prozoro na ulicu, no tješili su ju odosđo, noka čeku, da de vatrograd, ovaj čas dođi. Ovi u istinu dođoće i spisalo pažljivo iz sigurne smrti. Još slično dano je način dan dizao u hrvatsku. Spanjoli jo jedan dio sprava i knjižnici. Štete je više od 200.000 for., al je kažniti bilo odigrano. Neoreču se nje dođila druga, nego što je jedan radnik pustio s hrvatskim silom u ruku i nogu. Kako je vatra nastala, nezna se pravo.

Zemaljski hipotekarni zavod u Po-reču. God. 1886. iznosao je prihod toga zavoda for. 198.430.991/4, a razvod for. 180.036.651/4 tako da je dno 31. decembra 1886. blagojši bilo 11.508.44. Isto godine dano je novih zajmova 119 u iznosu od for. 240.400. Vraćeno bilo je zajmova 6 u sveti od f. 41.840.38, tako da je broj zajmova narasao za 118 u iznosu od for. 207.560.07. —

Ukupni broj danih već zajmova dno 31. decembra 1886. bio je 1500 u sveti od f. 2.824.008.51.

Amortizacioni fond iznosa je dno 31. decembra 1885. ukupno for. 65.017.16; tekem god. 1886. učinio je izplatami godišnjih obrokata for. 41.840.33.

Od 31. godine izdano je for. 49.200 za izvod izvadak i izvadak založnih listova 170.717 i u amortizacioni fond dno 31. decembar 1883. iznosiš for. 67.600.49. Založni obrok učinjeni dno 31. decembra 1886. bilo je ukupno 53.933 u sveti od for. 2.881.700.

Razvorni fond dno 31. decembra 1886. iznoso je ukupno for. 41.184.361/4. Toliko možemo ovo javiti o tom da naš početni voletin volevačkom zavodu, jer tako su donesli i trdičansko novlju, kojim je uprava zavoda privredila svoj izvještaj.

Naša je naša gospoda u Po-reču nju nježiti, prem znaju, da bili zastupa vredni puštanstvo Istre, za koju bi se prijevno mješto bio morno onaj zavod metrenje biti, i prem znaju, da se isti, kako jo istrevo, sto put kazala, i u najzabutljivoj kolibici Istre nalazi. Gospoda „Nana Sloga“ voletedno ignoriraju, prema je pozornu čitaju a mi im poručimo, da, ake nisu svi znaci nevaruju neće to već dugo trajati. De tada; si učesnođino signori.

Trgovina sa petrologom u Tratu. God. 1886. dopojano bi u Trat 22.258 bačvico i 21.208 skrinje ruskoga petrologa. Učinjeno dnu 08.208 bačvica i 28.214 skrinja. Dovoz petrologe opna je također poslednjih godina. God. 1876. do 1882. dove-ženo bi godinama u Trat skoro 400.000 matričnih centara petrologe.

Trgovina sa lesom biva također danično množavljiv, a novariju li nra avni znaci, bili bi u buduću još gore. U zadnjoj vremeni počelo so nimne u veliko izvezati les iz Rusije, koji će izletiti u domaću trgovinu. Dozvajamo imame, da se engleski i francuzski agenti sklopili s ruskim trgovinom pogodbe za silni množav hrvatskoga, amrikavoga i jelovoga lesa. Na pose francuzski trgovci već vremeni meručili su mnoga ruskih državli, kakove su do sada kupovali u Hrvatskoj i Madjarskoj.

Prvom žrtvom svosrbog ustanika postao je u Boču vrbač Antonij Kaučor, koji je prorazao brtvo vrat u priznatnosti svoje žene. Kaučor, koji se jo bojava, da će ga pozvati u svobodni prički ustanak, pogradi brtvo, kojim se hotio zahtiti. U to prički žene, da ga u tom zapriječi, mu muž ju takoži izrauči, na što si i sam prorezal grlo. Kad su ljudi na ženin krik detražili u sobu, dašli su brijača vrtvoga, u njemu ženu bez svecati na podu ležati.

Soba u Ameriku počela je žalibovo i u našem najbližem susjedstvu, modju Slovencu preotimati mah, što sili svakoga dovjeka, a najviše ono, koji su znati, da vladaju, na ozbiljno razmisljavanju naših današnjih odnosa saj. Kako javljuju „Dolensko Novice“ odosilio se jo od nove godine do sada samo iz okružja Nove mjesto (ljubljansko) 71 osoba, a iz okružja černomorskega više nego dva putliko ljudi.

Doprinosna uprava
Od 5. pr. m. do 15. t. m. priopćala nam predsjednik:

— P. gg. Dr. N. G. Arad za god 87 (nadm. er. su primili uobičajeno dopisnik). — A. B. Lanček za god 87. — S. B. Arbanasi za god 87. — A. D. Trant za god 87. — F. M. B. Čihon za god 87. — R. J. Berac za god 87. — H. M. Račan za god 87. — A. D. Grubač za god 87. — F. Gorčić za god 87. — A. Š. Klinci za god 87. — I. M. Špiljet za god 87. — A. S. Klinec za god 87. — S. D. Tinjan za god 87. — I. P. Tinjan za god 87. — I. D. Tinjan za god 87. — M. T. Karlovac za god 87. — I. R. Šimšić za god 87. — A. K. Turka za god 87. — J. V. Turka za god 87. — L. T. Trat za god 87. — M. T. Vrnik za god 87. — F. P. Mitrović za god 87. — J. V. R. Jasika Sv. Ana za god 87. — J. M. Lindar za god 87. — Dr. O. Krk za god 87. — F.

